

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

5. Posse Episcopos compositiones pecuniarias facere super quibusdam
delictis, sed piis locis applicandas esse firmatur. Et advertitur, quod ut
dictæ compositiones pecuniariæ ad effectum, ut sint ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](#)

378. Tr. IV. De Pœnis seu Mulctis pecuniariis,

Et pro aliis rebus leges, ff. de legib. leg. non aliter ff. de legat. 3. leg. nominis & ceteris §. verbum ex legibus ff. de verbis significat. & docet Surdus decr. 3. num. 1. 4. & ex Soto, Medina, Syntagma & Salas nouissimè Ioseph & Ianuario de vñfis refer. Refol. 46. num. 2. unde qui feruntur verba legis in cortice & non feruntur mentem legis est transgressor legis & cideo in leg. non dubiam Codic. de statibus proprie leg. Non dubium est in legem committere, qui verba finem erit. legis complectens contra legis niti voluntatem, & quidem iura & latre in aliis eius annot.

Sed in postro casu hanc esse mentem Concilij non est dubitandum; ex Doctoribus vbi supra allatis, & quod maius est ex sacra Congregatione, qua à Sanctissimo potestatem accepit illud declarandi, prout iam declarauit, nempe omnes penas & mulctas pecuniarias, Episcopo debere locis piis applicare. Ex quibus remanet satis solutum argumentum in contrarium adductum, & contrarium assertere est vel metaphysici cotta commonem sententiam Doctorum, contra Praxim Romanæ Curiæ, & contra Declarationem sacrae Congregationis. Quod etiam aperte probatur, quia si à Concilio Tridentino mulcte tantum per sententiam latæ prohiberentur Episcopis sibi applicare, nihil Concilium disposituisse & prohibuit scilicet ante ipsam iam Doctores communiter assertebant esse dictas mulctas in vñs pios applicandas; ergo dicendum est Decretum Concilij non solum loqui de mulctis, sed etiam de penis per statuta impositis, quas sibi applicare Episcopos posse aliqui Doctores, vt vñs est, concedebant quod Concilium prohibere voluit. Vnde Genuesi in *Manuali Pastorum* cap. 78. num. 1. 2. sic ait: Notandum quod penas pecuniarias sunt per Episcopos piis locis applicanda. Ita *Cone. Trid. cap. 3. seqq.* 23. quod non distinguunt an sint impositas per sententiam vel per statutum iuxta notata in cap. *irrefragabili de Offord.* Ita, & cetero.

R E S O L . I V.

Inseritur ex supradictis ad ornatum. Concilij Tridentini *seqq.* 28. cap. 8. posse Episcopos relictis aliis penis, punire concubinarios multa pecuniaria, locis tamen piis applicanda. Ex parte 10. tractatu 8. Refol. 4.

Remanet itaque ex omnibus superiorius dicitis satis firmata nostra sententia, nempe posse Episcopos imponere penas pecuniarias, sed illas non possunt sibi applicare. Ex quibus duo valde notabilia obseruanda sunt. Et Primum contra Regentem Franciscum de Vico in *Pragmar. Regni Sardinie*, tom. 2. tit. 7. c. 6. n. 9. & contra Aloysium Riccium in *Præxi*, tom. 1. Refol. 319. num. 3. posse Episcopos, non impositis aliis penis, de quibus agit Concilium Tridentinum *seqq.* 24. cap. 8. imponere penam pecuniariam contra Laicum concubinarium. Et ita docet Gabriel Pereira de manu Regia, pars 2. cap. 34. num. 16. Thomas Velascus tom. 2. alleg. 34. n. 11. & cetero. Emanuel Themudo in *Decisionibus Archipisc.* Olyssipon. tom. 2. decr. 143. m. 4. & Ioseph. Vela de Porestate Episcop. circa inquirendis, &c. part. I. num. 64. & alii assertentes Concubinatum posse puniri pena pecuniaria ante trinam monitionem, quia Concilium solum posuit illum ordinem quoad excommunicationem ferendam pro contumacia in illo criminis, & per hoc non abstulit alias penas contra adulteros, & Concubinarios inficias. Et restatur ita fuisse dictum in Hispanensi, & Granateni Senatu, & Portugal-

Ita in supremo Regij Palatij Senatu. At licet hoc verum sit, certum est penam pecuniariam Laico Concubinario ab Episcopo impositam, non posse illam sibi applicare, sed in pios vñs erogandam esse ex Sacra Congregatione individualiter summat Leo Zambellus in *Reptorio moralis Casuorum conscientia, verb. Episcopus* num. 24. & Barbosa, *Collect. 579.* num. 1. & de Potest. Episcop. p. 3. *allegat.* 107. num. 18 vbi sic ait: In Sacra Congregatione Concilij in vna Meleanci fuit resolution, penas omnes, & multas, sive ex Constitutionibus Synodalibus, sive ex preceptis, sive decretis Archiepiscopi vel Vicarij prouenant, esse piis locis, non autem Fabrica, vel Sacrificia Ecclesiæ applicandas. Item fuit dictum, penas pecuniarias, quae arbitriæ fuerint, locis piis esse omnino applicandas, reliquias autem, quæ non fuerint arbitriæ, posse Episcopum ut demum sibi sumere, si ipse egeat, dummodo non sint mulctæ pecuniariæ, vel pena non residentium, aut concubiniorum, quas omnes Concilium mandat locis piis applicari. Ita Barbosa. Itaque licet, vt diximus, Episcopi possint ab illo trina monitione in *Concilio Tridentino*, *dict. cap. 8.* requisita; aduersus Concubinarios ad penas pecuniarias, vel alias contra illos iure inficias procedere, tamen dictas penas tenentur locis piis, & non sibi applicare ne similes efficiantur illis, de quibus Segura D'avalos in *dict.* *Indic. Ecles. p. 2. cap. 10. num. 1.* sic ait: Primum id merito aduentendum est quod iam eo tempore est, nimis aliquorum Iudicium clementia, seu facta religio, vt ipsius occasione pecuniariis penis passim vñstantur, omisiss corporalibus condignis, & à iure debitibus, ita ut censem annuum a Concubinatis extorquere quotidie elaborent, quo soluto, adhuc indurato animo peccatis fordeant, quia nullam rea pertimescit culpam, quam redimere numinis existimat. Ita ille.

R E S O L . V.

Posse Episcopos compositiones pecuniarias sacre super quibusdam delictis, sed piis locis applicandas esse firmatur?

Et adhuc inquit quod ut dicta compositiones pecuniaria ad effectum, ut sint licite, plura esse necessaria, que in texu huic Resolutionis explicantur? Ex p. 10. u. 8. Refol. 5.

Si. **E**cundò ex superiorius firmatis obseruandum est, posse Episcopos compositiones pecuniarias facere super quibusdam delictis; sed aduocare debent quod dictæ compositiones pecuniariae ad effectum ut sint licite plura esse necessaria. Et Primum in dictis compositionibus faciendis, debent interuenire iusta causa, quas enumerat ex Novari Riccius in *Præxi* tom. 4. refol. 119. Secundò non valent Episcopi accipere compositiones super omnibus criminibus, vt fuse tradit Paulus de Castro, in *confil. 348. col. fin. per text. cum Gloss. in cap. licer.* vbi Doctores extra de Pœnia. Felius in cap. *Qualiter & quando il Secundo §.* Ad corrigendum numero 30. de accus. Clarus in *Præctica criminali*, §. fin. queſt. 8. vers. vñterius quo, sed tunc cum criminis essent leuius, vel extraordinaria, in quibus est locus penas arbitriæ, non autem in criminibus grauibus nec vt in illis in quibus est taxata pena iuris; neccetiam quando crimen est manifestum, vel fama super crimen delinquentem vexaret; vt dixit Riccius vbi supra refol. 121. numero 1. Tertio quod pecunia compositione tunc demum fiat, quando ea pena magis timetur quam alia; vt patet ex cap.

Cognitio

Episcopo non applicandis. Ref. VI. 379.

Cognitio 16. quæf. 2. cap. Quoniam, ut liceat non
comptas, sicut dictum fuit in Congregatione De-
putatorum, per Sanctissimum D. N. Pium V. facta
die 5. Iunij 1567. quam inuenies apud Gatticum
in primis allegacionibus pro Ecclesia impremis fol.
119. & doct Facinacius de Hæresi quæf. 193. §. 6.
non. 115. Zanchinus, ubi suprà, Locatus in Praxi
Iud. Inquis. verb. Pena, numero 21. Decianus præt.
Crima. lib. 5. cap. 44. numer. 7. Pegna in Direct.
Inquis. part. 1. commentar. 152. Soula in Aphorisi.
Inquis. lib. 3. cap. 28. numer. 3. Salzedus in præt.
crim. Ignat. Lopez, capit. 142. lit. A, & alij
penes ipsos.

His suppositis videant modò Episcopi, si quan-
do compositiones pecuniarias faciunt, adiut lupra-
dicta conditiones, videlicet, iusta causa, & preci-
pi. si Reus timeat magis penam pecuniariam,
quam aliam, vel potius alacrius, & sponte istam sol-
vit, ut ab alia magis eius delicto debita, & proportionata immunitus eundat; item an zelo correctionis
debet ponere pecuniariam imponat, vel magis vi-
matiupm implant. Sed demus in dictis composi-
tionibus omnes supradictas conditiones adesse, non
enim est temere iudiicandum de prælatis tam qualifi-
catis, adiut tamen dicendum ipsos non posse poen-
nas illas pecuniarias sibi applicare, per ea, qua su-
perius suis firmata sunt. Et licet Riccius in part. 4.
ref. 114. contrarium videatur assertere, non lo-
quitur tamen in terminis Concilij Tridentini, sed
secundum lus antiquum: quod patet ex his, que ipse dixit in part. 1. decr. 1. cap. 3. sicut etiam lo-
quitur Zerola sibi infra, & alij. Sed sentiant Episco-
pi, quid altera spemper Riccius ubi suprà part. 4.
quæf. 115. num. 4. & illum imitentur; sic itaque ait:
Ego tamen licet habeam Ecclesiam sponsam satis
pauperem, non solam mihi huiusmodi composi-
tiones non applico, sed nunquam ad tales composi-
tiones faciendas deuento; sanius enim videtur delicta
alia via castigare, semper enim mundus applicat hu-
iusmodi compositiones cupiditate Episcoporum, illo-
rum autem, que semper est euitanda; nam hic su-
mus peregrini, & hospites, & aliam regionem in-
quimus, quod si consideraretur, terrena vtiue
non tam fixo corde amarentur: vñ igitur illis qui
etate ingraefcentes, mundanis etiam secundunt;
ita ille, cui etiam addit Thomam Zerolam Episco-
pum Minorem in praxi part. 1. ver. Compositio,
tertio ita assertent: Meminerint Iudices illius
Ambrofij, Facilitas venia magis præberet soler incen-
tuam ad malam. cap. eff. iniufia. 23. quæf. 4. & illius
Histori: Cito violatur auro iustitia, nullamque reus
perimisit penam, quam scit pecunia posse redime-
re, vñ cap. Pauper. 11. quæf. 3. idem ne sint faci-
les. Præstat ad impositiones faciendas super delictis
sed catagene ex penitentiis salutariibus affiliatis, nè
delinquentes deteriores sicut in posterum iuxta illud
Math. cap. 5. vnde, & amplius nos peccare, ne dete-
rinus aliquid tibi contingat. Vide omnino Hofiensem
in Summa, tit. de offic. Ordin. e. quid periret num.
4. vbi dicit, delicta debete puniri secundum statuta
Canonica, & non secundum quantum pecunia: &
per sonum que delinquunt, non res, cap. Prodeft,
& securias 23. quæf. 5. Hucusque Zerola. Sed licet
omnia superioris dicta semper obseruantur sint, maxi-
mè hoc faciendum erit tempore visitationis, in quo
Episcopi timentes Deum proprium marsupium ad
sublenandas pauperum necessitates evanuant; vnde
nimis scandalorum esse, si illud ex Visitacione in
domum reportarent plenum penas pecuniariis ex-
actis in visitatione à Clericis, & Laicis. Et ideo
exemplum hinc apponam magni Anistitis Hispani
obseruantur à Francisco de Alfaro de officio Fiscalis

Gloss 9. num. 9. vbi sic ait: Multas pecuniarias in
vñs piis applicandas docet Iulius Clarus, quæf. 86.
numer. 5. quod ad vnguem obseruant semper vidi à
Reuerendissimo Domino Magistro D. Ildefonso de
Verganihius Argentina Diœcesis dignissimo Prä-
fule, qui cum personaliter integrum Episcopatum,
sive Diœcesis plusquam centum & quinquaginta
leucas extensem vñs auerit nullam multam sibi ap-
plicare permisit. Ita Alfarus, Et quidem hæc omnia
a me superiori firmata maximè procedunt in Episco-
pis Regni Siciliae, qui tam pingues redditus ex eo-
rum Episcopatus recipiunt: & certè monstruosum
est videre Episcopos tam opulentos, postea penas
pecuniarias sibi applicare. Loquor sic confidenter,
quia Episcopi hodie Ecclesiæ Siculas regentes, sunt
pietate & omnium virtutum genere ornatiissimi.
Sed si aliquando (quod Deus avertat) hoc facerent,
aduertant Excellentissimi Domini Proores, in
quantum eis licitum erit & semper infracta, & illi-
bata permanentे Immunitate Ecclesiastica, aduertant
inquit, hoc non permittere: per ea quæ tan-
git Couarruias lib. 9. Variar. cap. 9. num. 11. Re-
gens de Vico in Pragmat. Regni Sardinie tom 2. tit.
7. cap. 6. num. 9. in fine, & Alfarus de offic. Fiscalis
gloss. 9. num. 9. sed statim piissimum, & augustinissi-
mum Regem nostrum certiore faciant, qui vt pro-
tector Concilij Tridentini sicut vocatur à Florez de
Mena Variar. lib. 1. quæf. 12. num. 8. Suarez de Paz
in Praxi tom. 2. præludij. num. 10. Bobadilla in Po-
litica tom. 1. lib. 2. cap. 18. num. 154. & alijs; per
Oratorem suum Romæ existentem apud summum
Pontificem instabat, vt tale scandalum dignetur
amouere, & Episcopos delinquentes tanquam fra-
ctores Decreti Tridentini, vt par est, condigna
peena punire.

RESOL. VI.

*Aliqua declarationes Sacra Congregationis firmantes
superioris dicta, afferuntur.*

*Et in corpore huius Resolutionis assignantur diuina
persona, quibus supradicta pena pecuniaria, &
multa non possunt applicari. Ex part. 10. tract. 8.
Ref. 7.*

§. 1. **S**ed tandem, vt iterum ad Dominos Episco-
pos reuertamur, apponam hic aliquas Declara-
tiones Sacra Congregationis, quas obseruantur
Barbosa de iure Eccl. lib. 1. c. 11. num. 128. vbi sic
assert: debet Episcopus penas criminales ad suum
arbitrium locis pannis distribuere, & pauperibus; sed
in pari necessitate melius erit subuenire pauperibus
loci, in quo habitat Clericus condemnatus. Ita Epis-
copo Venustino respondit Sacra Congregatio nego-
tiis Episcoporum præposita 21. Novembri 1600.
Possunt quoque ex eisdem penis Carceres Eccle-
siasticos facere, vt Episcopo Andriensi rescripsit ea-
dem Congregatio 25. Iunij 1596. De his autem
penis Vicarius participare non debet, eadem Sacra
Congregatio Archiepiscopo Vrbinatensi 11. Sep-
tembris 1584. Fiscale vero aliqua pars penatum hu-
iusmodi applicari potest, sed Episcopus, & notarij de
illis quomodo participare non possunt, vt fuit re-
scriptum per eandem Sacram Congregationem
Vicario Apostolico Civitatis Cafelli, sub die 4. Se-
ptember 1595. Hucusque Barbosa; quas declaratio-
nes nouissime etiam adducit Ioan. Carolus Antonel-
lus de Regino Eccl. Episcopalis, tom. 2. lib. 6.
cap. 6. num. 4. Inueniuntur etiam infra scripta Deci-
siones. Penas ac mulcas pro Birruariis Curia Epis-
copalis assignare non potest Episcopus. Sacra Con-
gregatio